

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Finansijski menadžment u preduzeću". Rad ima 23 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

УВОД

Целокупно пословање новчаним средствима, обављање послова и пласирање финансијских средстава, извршавање задатака финансијске функције фирме, спровођење финансијске политике компанија, обављање послова финансијске евиденције, финансијске анализе и финансијске контроле у предузећу и реализацијем функција финансијског управљања и планирања репрезентује финансије предузећа (CORPORATE FINANCE) које су прешле у пословне односно управљачке финансије. Управљање новчаним ресурсима и дугорочним улагањима фирме јесте срж менаџерских функција. У еволуцији менаџерских финансија јављају се финансијске иновације, које се огледају путем нових финансијских и берзанских инструмената, емисије великих "блокова" вриједносних папира са фиксним приносом имовинских вриједносних папира. (1)

У теорији и пракси финансијског менаџмента леже највеће људске шансе за повећање продуктивности у знању, које инспира ефикасност и ефективност у реализацији циљева финансијских послова. Због тога је финансијско менаџерство и наука и умјетност, које финансијска улагања компаније трансформишу кроз менаџерску функцију у профит. У савременим тржишним економијама, управљање менаџерским финансијама је сложен и одговоран задатак из разлога што оплодња финансијског капитала по максималној стопи рентабилности, односно по највишој могућој стопи добити представља централни мотив предузетништва. Финансијски менаџмент је један од главних задатака пословодства фирме у креирању и остваривању политike пласмана финансијског капитала предузећа и ликвидности фирме.

Циљ финансијског манаџмента јесте максимизирање рентабилности пословних улагања, уз одржавање одговарајућег степена ликвидности предузећа.

Носиоци активности из области финансијског менаџмента су менаџери на различитим нивоима хијерархијске структуре.

1) Финансијски менаџмент, 1990. год., проф. Др. Слободан Комазец, стр.455

1. ФИНАНСИЈСКИ МЕНАЏМЕНТ

(МЕНАЏЕРСКЕ ФИНАНСИЈЕ)

Менаџерске финансије и финансијски менаџмент дефинишу се на различите начине: или као умјетност или као наука управљања новцем у смислу ситцања, трошења, улагања и оплодње. Финансијски менаџмент по правилу пружа научно вјеродостојну (валидну) основу за одговор на сљедећа питања:

Коју врсту средстава треба да прибави;

Колики укупни обим средстава предузеће треба да има;

Како потребна средства треба да буду финансирана;

Укупан обим финансијских улагања зависиће од расположиве алтернативе за улагање капитала и од услова за прибављање капитала из појединих извора док ће цијена капитала из поједних извора зависити од квалитета и квантитета његовог инвестирања. У финансијском менаџменту полази се од тога да је прије улагања капитала у предузеће потребно извршити анализу његовог постојећег финансијског положаја и активности, због чега се прво расправљају основни елементи финансијске анализе:

Показатељи ликвидности,

Показатељи активности,

Показатељи финансијске структуре,

Показатељи рентабилности и

Показатељи тржишне вриједности.

У истој групи проблема разматрају се извјештаји о токовима финансијских средстава, као и планирање новчаних токова односно готовине. Значајну компоненту употребе капитала представља проблем улагања у обртна средства, па је због тога посебна пажња посвећена начелима управљања: нето обртна средства, готовином, потраживањима од купца и залихама.

Најзначајнији проблем алокације капитала јесу дугорчна улагања односно инвестиције што је захтјевало да се расправља о плану капиталних улагања, методама за оцјену финансијских инвестиција и инвестиционим одлукама у условима ризика. Битну компоненту тих излагања чини избор адекватног инвестиционог критеријума, као што су цијена капитала и стандардна стопа приноса. Одлуке о улагању капитала се не мог посматрати одвојено од одлука о финансирању. Услов за доношење одлука о финансирању је добро познавање финансијског тржишта, односно тржишта новца и капитала. Полазећи од функције тог тржишта могуће је расправити појединачне изворе финансирања и његове цијене. Цијене појединачних извора финансирања представљају основу за утврђивање просјечне цијене капитала предузећа, која служи као инвестициони критеријум и као елеменат у теорији процјењивања.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
МОŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

МОŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com